

PROP DE VOSALTRES

En la festa de la Immaculada

La festa de la Immaculada és molt celebrada pels cristians. Per a molts d'ells resulta entranyable i, segons un criteri acceptat de forma més o menys inconscient, sembla que és el dia més important per festejar a la Mare de Déu. D'acord amb una tradició que ens porta als nostres records infantils, dóna la impressió que el dia 8 de desembre té una referència central en les festes de la Mare de Déu. I no és del tot així.

Al llarg de l'any fem referència diverses vegades a aquesta dona singular que té un lloc essencial en la història de la salvació. Us ho recordava en la glossa del passat dia 2 d'octubre amb motiu de l'anunci de la festa de la patrona de Lleida; sintetitzava la seva història de patronatge, us convidava a participar dels actes que organitzava la Junta de l'Acadèmia Mariana i us proposava uns suggeriments per a la vostra pregària.

Ara em sento de nou impulsat a escriure sobre la Mare de Déu, tenint com a base el sentit que donem a les paraules «immaculada» o «puríssima» que li dirigim, aplicades a la nostra pròpia vida. Sense màcula, ni negror, ni pecat; molt neta o molt pura. En grau superlatiu en un sentit, per carència, o en un altre, per acumulació infinita.

A més de contemplar i admirar les excel·lències de Maria, els seus fills hem de donar un pas més en la vida cristiana. L'anhel per imitar-la hauria de ser una constant en els cristians. El cas concret de la transparència interna hauria de ser, ara, un repte per a la nostra societat que tant parla de brutícies i corrupcions. S'ha passat, de la sorpresa inicial davant un cas de corrupció al cansament i a l'escàndol davant la infinitat de casos. Necessitem recompondre la nostra vida social i apel·lar al més noble que hi ha a l'interior de l'ésser humà, denunciant tot allò que l'envileix i fa arrossegar pel fang la seva dignitat. Això passa quan la persona només busca el propi enriquiment a costa dels altres i, oblidant-se de l'altura de mires, s'aprofita del què la societat posa a les seves mans per al servei de tots.

La coherència de la vida amb la fe ens encamina a demanar a la Mare de Déu que siguem purs, que tinguem netedat de cor, que oblidem la duplicitat en els nostres sentiments, que tinguem claredat i transparència en tots els nostres actes.

Al llarg de la història molts escriptors, narradors, assagistes o poetes, han cantat admirablement aquesta qualitat de la Mare de Déu. A ells se suma la delicadesa que mostra l'última guanyadora de la Flor Natural

del certamen literari de l'Acadèmia Mariana, que va entusiasmar a tots els presents amb la seva lectura. La seva autora és Maria Assumpció Cornadó i el poema acabava amb aquestes belles paraules: «Maria de Natza-ret, Mare de Déu, Plena de gràcia /

A Tu et miro i et prego, Noia del poble / i amb Tu, Noia de gràcia divina em vull emmirallar / I per això, si-us-plau, us demano ... No me la poseu tan lluny!»

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Cloenda de l'Any de la Misericòrdia a la Granadella

Ha estat aquest passat 6 de novembre, a l'església de Nostra Senyora de Gràcia de la Granadella; amb sentiments de gratitud i de reconeixement cap a la Santíssima Trinitat per haver-nos concedit un temps extraordinari de gràcia, es va concloure l'Any Jubilar de la Misericòrdia amb la celebració de l'Eucaristia, que va ser presidida per Mn. Jaume Melcior, acompanyat de germans preveres dels diferents arxiprestats.

En la celebració eucarística es va encomanar al Pare la vida de l'Església, la humanitat sencera i l'immens cosmos, esperant que difongui la seva misericòrdia per a una fecunda història, encara per construir, amb el compromís de tots en el futur.

Units amb el papa Francesc, també vam pregar perquè a tots ens pugui arribar el bàlsam de la misericòrdia com a signe del Regne de Déu que està ja present enmig nostre.

Tot seguit, es va entonar el cant del *Magnificat* dedicat a la Mare de Déu, Mare de Misericòrdia. Per acabar, el petit cor de la Granadella va cantar els goigs del Sant Crist de Gràcia, mentre els presents vam pujar al cambri del Sant Crist a venerar la seva imatge.

Les últimes paraules de Mn. Jaume a la celebració van ser: «El nostre estendard és la Creu del Crist. No ens rendim! Sempre endavant! Gràcies! Perdó!»

MISSIONERS DE LLEIDA

Durant unes setmanes diverses persones que han fet una experiència missionera ens explicaran «Per què van sortir de la seva terra?». Comencem amb la missionera lleidatana Càrol Garcia.

«Per què vas sortir de la teva terra» (I)

Des de petita tenia una gran curiositat pel continent africà. En aquell moment pensava que les persones que vivien allà eren persones diferents de mi. Però amb el pas dels anys aquesta idea va marxar de la meva ment, fins que a finals dels anys 90, quan treballava a Madrid em vaig trobar, com a voluntària en una parròquia, amb l'arribada massificada d'immigració. Molts d'ells venien del continent africà.

Llavors Àfrica va tornar a la meva ment. Però aquest cop no va ser només el cap que va respondre, va ser el cor. Vaig deixar-ho tot i vaig voler marxar a aquest continent com a religiosa missionera.

Aquest fet va enriquir molt la meva persona i la meva vida. Cada dia descobria que era allà on volia viure per sempre. Fins que, malauradament, per motius de salut vaig haver de tornar, i és aquí on continuo també ara la meva missió. D'una manera molt diferent, però, no per aquest motiu, menys bonica ni menys fructífera.

Tots som missioners d'alguna manera i des del nostre lloc; des de l'escola, des de la família, des de la parròquia, tots tenim una missió, tots seguim a Jesucrist. Llavors, amb les nostres accions i amb els nostres missatges podem transmetre aquest sentiment missioner que tots portem a dins.

A més a més, ens trobem en un moment en què continua arribant molta immigració, i això enriqueix moltíssim la nostra ciutat, els nostres pobles.

Per aquest motiu, us convido que aprenguem d'aquesta riquesa cultural, fent visible que tots podem ser missioners.

Càrol Garcia

Vivències d'un Missioner de la Misericòrdia

El 10 de febrer d'aquest any, el papa Francesc em va nomenar Missioner de la Misericòrdia. En ser convidat a Sant Salvador i Sant Pere Sula (Hondures) per donar uns cursos de Litúrgia, vaig voler que aquest ministeri, tan important en l'Any Jubilar, fos el centre de les meves xerrades.

El 15 i 16 d'octubre vaig impartir un recés als «servidors» de la Renovació Carismàtica de l'Arxidiòcesi de Sant Salvador. Eren uns 580 germans.

El diumenge 16 vaig celebrar l'Eucaristia i després la processó amb el Santíssim. Entre xerrada i xerrada vaig celebrar el sagrament de la Reconciliació. Durant hores vaig escol-

tar i acollir a molts germans, donant-los el «perdó i la pau per mitjà de l'Església».

Dilluns 17 vaig viatjar a Sant Pere Sula (Hondures). A la Parròquia de la Santa Creu de la Tara vaig donar tres xerrades, tornant a El Salvador el di-

jous 20. I entre el 21 i el 23 vaig impartir un curs de Litúrgia a la Parròquia Divina Providència. El matí del dilluns 24 el vaig dedicar a visitar la Catedral de Sant Salvador i la seva cripta on està enterrat el beat Mons. Óscar Romero, així com la capella on el van matar mentre celebrava l'Eucaristia. Ell, que estimava tant al seu poble, serà i és intercessor davant la misericòrdia del Pare perquè cessi la violència i regni la justícia.

Beneiré el Senyor que m'ha concedit viure totes aquestes experiències i exercir intensament el ministeri de Missioner de la Misericòrdia.

Mn. Gerard Soler

CAMPANYA DE NADAL 2016

Parròquia de Sant Andreu

«Qui estima amb caritat els altres és abans que res, just amb ells.» (Benet XVI, *Caritas in veritate*)

Benvolguts/des amics/gues:

S'acosta el Nadal, molta gent no està per a festes perquè ho està passant malament. La crisi té els seus efectes, el nombre de persones que passen gana s'ha multiplicat. Malgrat això, el nostre cor no està en crisi. Per Nadal neix Jesús i ens redescobreix la simplicitat de l'amor, de la caritat.

Necessitem unir esforços i trobar mans agraïdes i un somriure sincer, que experimenta el qui ajuda els altres, especialment els més necessitats. La campanya de recollida i repartiment d'aliments és un instrument de Déu i d'esperança per als més dèbils.

L'equip de voluntaris/es que atenem, setmana rere setmana, a les més de 200 famílies amb pocs recursos els convidem a què la seva aportació d'aliments ens ajudi a ser cada vegada més solidaris, a fi de poder repartir a cada lot, a part dels aliments que ens subministra el banc d'aliments, d'altres productes també necessaris

i amb caducitat llarga: oli, sucre, llegums cuits, conserves, tomata triturada, torrons i neules, llet, «Cola-Cao», xocolata, aliments infantils, bolquers, productes d'higiene, etc. En canvi, no cal tant arròs, pasta i galetes.

La recollida serà del 15 al 21 de desembre a la parròquia, per a així repartir-los el dia 22 (matí i tarda) i el 23 (matí). Ja ens posarem en contacte amb tots vostès uns dies abans. Els agraïm per endavant i ben sincerament la seva ajuda.

Tant de bo que la celebració del Nadal ens ajudi, enmig d'un món tan trasbalsat, a posar-hi el nostre gra de sorra. Moltes gràcies i Bon Nadal.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

La pobresa en abstracte no ens interpel·la, ens fa pensar, ens fa queixar-nos; però quan veiem la pobresa en la carn d'un home, d'una dona, d'un nen, això sí que ens interpel·la!

En la Bíblia, un salm diu que Déu és el qui «alimenta tots els vivents» (136,25). L'experiència de la fam és dura. Bé prou que ho sap el qui ha viscut períodes de guerra o de fam.

Són sempre actuals les paraules de l'apòstol Jaume: «De què servirà, germans meus, que algú digui que té fe si no ho demostra amb les obres?»

Donar menjar a qui té fam. Donar beguda a qui té set

Pot salvar-lo, potser, aquesta fe? Si un germà o una germana no tenen vestits i els falta l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres els diu: «Aneu-vos-en en pau, abrigueu-vos bé i alimenteu-vos», però no els dóna allò que el seu cos necessita, de què serviran aquestes paraules? Així passa també amb la fe: si no es de-

mostra amb les obres, la fe tota sola és morta» (2,14-17) perquè no és capaç de fer obres, de fer caritat, d'estimar. Sempre hi ha algú que té gana i set i que em necessita. No ho puc delegar en ningú. Aquest pobre em necessita, necessita el meu ajut, la meua paraula, el meu compromís. Tots hi estem involucrats.

El papa Benet XVI, a l'encíclica *Caritas in veritate*, afirma: «Donar menjar als qui tenen fam és un imperatiu ètic per a l'Església universal. [...] El dret als aliments, així com el dret a l'aigua, té un paper important per aconseguir els altres drets. [...] Per tant cal que maduri una consciència solidària que conservi l'alimentació i l'accés a l'aigua com a drets universals de tots els éssers humans, sense distincions ni discriminacions» (n. 27).

(Dimecres, 19 d'octubre de 2016.)

TERCER SIMPOSI MARIÀ

Maria, Mare de la Misericòrdia

L'Acadèmia Mariana va celebrar, els passats 4 i 5 de novembre, en commemoració del 70è aniversari de la proclamació de la Verge Blanca de l'Acadèmia, el tercer Simposi Marià. Hi van col·laborar l'IREL i la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.

P. Jaume Sidera, tota una lliçó musicada sobre la Mare de Déu que ens va tocar el cor.

A continuació, en una taula rodona es van presentar diverses accions de misericòrdia, tenint present a Maria al peu de la Creu de Jesús. Anna Maria Agustí, responsable dels grups d'acompanyament al dol, va parlar de l'atenció a les persones que han patit la pèrdua d'éssers estimats; Ramon Baró, director de Càritas, ho va fer sobre l'atenció a les persones que pateixen necessitat de recursos; i el P. José Leonardo Sánchez, capellà del centre penitenciari Ponent, va parlar de la misericòrdia en el món de les persones privades de llibertat.

L'acte inaugural va comptar amb el Dr. Joan Viñas, Mn. Ramon Prat i el Sr. Josep Estruch, juntament amb el bisbe Salvador.

La ponència de Joan Saura, president de la Fundació Verge Blanca, va fer una acurada anàlisi sociològica de la realitat d'Europa, fent una analogia amb l'episodi de la fugida d'Egipte de la Sagrada Família, i prenent a Maria com a referent de les migracions.

La primera jornada del Simposi va finalitzar amb un magnífic concert ofert per la coral Units pel Cant.

La segona ponència va ser una reflexió teològica sobre Maria, impartida pel mariòleg claretà

panyament al dol, va parlar de l'atenció a les persones que han patit la pèrdua d'éssers estimats; Ramon Baró, director de Càritas, ho va fer sobre l'atenció a les persones que pateixen necessitat de recursos; i el P. José Leonardo Sánchez, capellà del centre penitenciari Ponent, va parlar de la misericòrdia en el món de les persones privades de llibertat.

Finalment, el tipògraf Dionís Gutiérrez va presentar la *Història i confecció dels goigs a la Mare de Déu*. El bisbe Salvador va clausurar el Simposi. Aquest ha volgut ajudar a aprofundir en l'exemple de Maria com a Mare de la Misericòrdia.

Celebració de la canonització de sant Manuel González

El grup UNER (Unió Eucarística Reparadora) de Lleida ha celebrat la santedat de sant Manuel González García, canonitzat pel Sant Pare Francesc el 16 d'octubre d'aquest any a Roma, i fundador, entre altres entitats, de les «Maries dels Sagraris-Calvaris», incorporades avui a «Unió Eucarística Reparadora».

Amb aquesta ocasió, UNER-LLEIDA va programar diversos actes. Així ens reunirem el dissabte 29 d'octubre, a les sis de la tarda, a la Parròquia de Sant Pere per escoltar la interessant ponència pronunciada per Maria

del Carmen Ruiz sota el lema: «Missatge de sant Manuel González, apòstol de l'Eucaristia». En acabar, va tenir lloc la Santa Missa concelebrada pel nostre consiliari, Mn. Joaquín Lax i Mn. Josep Martí Cristòfol.

El diumenge 30 d'octubre, els actes es van centrar en l'Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe, celebrada a la Catedral. A l'altar major unes flors adornaven el quadre de *Sant Manuel González*, als peus de la Verge del Blau, la banderola que enlairà a Roma la representació de Lleida en la seva canonització completaven el seu record.

Hi eren presents molts fidels, entre els quals es comptaven representants de les congregacions religioses femenines i també directius i membres de les entitats de l'Àrea de Litúrgia i Espiritualitat, destacant-se els de l'Adoració Nocturna i Diürna al Santíssim Sagrament.

REFLEXIONS

Van plantar una olivera

Fa unes setmanes, a Barcelona, es reuniren 250 alumnes de quart d'ESO i de primer de batxillerat de 15 escoles, públiques i concertades, de procedència molt diversa, per portar a terme el programa educatiu anomenat *Scholas Ciudadania*, promogut inicialment pel papa Francesc, quan era arquebisbe de Buenos Aires i que s'ha anat estenent per diverses ciutats del món. El programa pretén la formació d'estudiants des del coneixement de la realitat propera mitjançant un procés que fomenta la participació, el compromís personal i social i afavoreix la presentació de propostes sobre possibles solucions. En una primera trobada, els participants van seleccionar quins eren els problemes que els preocupaven i que voldrien ajudar a resoldre. Escoltades les propostes i sotmeses a votació entre ells, foren escollits com a temes a tractar: l'educació (la problemàtica existent en el sistema educatiu) i els estereotips socials (discriminació, *bullying*, racisme, homofòbia...).

Durant la setmana de treball, agrupats en dues comissions, els joves van abordar els temes mitjançant entrevistes a especialistes, enquestes al carrer, debats en grups i un mural cooperatiu. S'elaborà un diagnòstic, es formularen uns compromisos personals i es concretaren unes propostes per millorar els temes estudiats, que es van presentar a les autoritats el darrer dia. En el decurs de la setmana, no hi van faltar espais de comunicació relacionats amb la música, la dansa i la pintura. Es constata en el document final: «Els participants en aquest projecte ens hem pogut relacionar entre nosaltres i conèixer diferents opinions sobre diversos temes. En els debats hem pogut veure les coses des d'un altre punt de vista [...]. Ens sentim afortunats d'haver viscut aquest gran projecte amb gent d'altres instituts i escoles». Destaca la voluntat de coneixement, la capacitat de mirar i admirar l'altre, de contemplar, de considerar els seus punts de vista, de posar-se a la seva pell.

Una bona oportunitat per afavorir la cultura del trobament de joves alumnes de l'escola pública i d'escoles concertades, ciutadans d'un demà comú, per promoure la integració i la pau, fomentar la participació i el compromís ciutadà, generant transformació personal i de l'entorn. «No sabem que una mica de llevat fa pujar tota la pasta» (1Co 5,6). La trobada es va cloure plantant una olivera, signe de pau, i també, en aquest cas, signe d'esperança.

Enric Puig Jofra. SJ

AGENDA

- **Diumenge, 4 de desembre:**
—A les 18 h, recés d'Advent, dirigit pel Sr. Bisbe, a la Catedral.
- **Dijous, 8 de desembre:**
—A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, a la Catedral.
- **Divendres 9, dissabte 10 i diumenge 11:**
—Recés carismàtic, al Col·legi Claver.
- **Dissabte, 10 de desembre:**
—A les 12 h, Eucaristia, a l'ermita de la Mare de Déu de Loreto a Llardecans.
- **Diumenge, 11 de desembre:**
—A les 12 h, Eucaristia i benedicció del «Jesusets», a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 5. ■ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / SI 84 / Lc 5,17-26]. Sant Dalmau o Dalmat (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. vi), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.
- 6. ■ **Dimarts** [Is 40,1-11 / SI 95 / Mt 18,12-14]. Sant Nicolau (s. iv), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. x); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i màrtir (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.
- 7. □ **Dimecres** [Is 40,25-31 / SI 102 / Mt 11,28-30]. St. Ambrós o

Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; sta. Fara, abadessa.

8. □ **Dijous** [Gn 3,9-15.20 / SI 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. La Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. ii aC).

9. ■ **Divendres** [Is 48,17-19 / SI 1 / Mt 11,16-19]. Sant Didac Cuauhtlatzin, santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ **Dissabte** [Sir 48,1-4.9-11 / SI 79 / Lc 17,10-13]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, verge i màrtir (s. iii); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, verge i màrtir; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i màrtir.

11. ■ **Diumenge vinent**, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 35,1-6a.10 / SI 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.

Diuenge II d'Advent

COMENTARI

Donem els fruits que demana la conversió

L'oracle messiànic d'Is 11 diu que *un rebrot naixerà de la soca de Jessé*: la menció del pare del rei David evoca els orígens humils de la dinastia davídica.

La Història de Salvació mostra preferència divina pels més pobres i petits: l'ofrena d'Abel davant la de Caïn, Jacob davant Esaú, David sobre els seus germans.

El Messies acomplirà la seva missió amb el poder de *l'Esperit del Senyor* descrit amb set expressions (símbol jueu de plenitud) que simbolitzen la innombrable sèrie de dons i gràcies que ens vénen d'Eil.

El Messies, amb la plenitud de l'Esperit, *sentenciarà amb raó a favor dels pobres, s'armarà de justícia, se cenyirà de lleialtat*. Així la pau assolirà fites insospitades: *el llop conviurà amb l'anyell... Ningú no serà dolent*.

Sant Pau, recordant que *tot el que diuen les Escripures és per a instruir-nos* perquè ens ajudin a mantenir la nostra esperança, exhorta els dos grups de la Comunitat de Roma —*els forts i els febles en la fe*—: *Accepteu-vos els uns als altres com Crist us ha acceptat*. Si la pau messiànica implica que *el llop conviurà amb l'anyell*, els membres de la Comunitat eclesial no ens hem d'acollir tots amb amor, tal com Crist ens ha acollit?

Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop: és la crida de Joan el Baptista, de Jesús (Mt 4,17) i de l'Advent. *Convertir-se és preparar el camí al Senyor* que vol omplir-nos més de la seva gràcia salvadora.

Però cal *alçar les fondalades* de les injustícies i *abaixar les muntanyes* de l'egoisme. Per segons quins camins de vida no ens hi trobarem amb Déu, Pare de Jesucrist.

Demostreu amb fets que us voleu convertir! No visqueu refiats pensant que ja sóc cristià, vaig a Missa i prego, tothom sap que sóc seguidor de Jesucrist. *L'arbre que no dóna bons fruits és tallat i llençat al foc*.

Vam ser *batejats amb l'Esperit Sant i amb foc* per Aquell que és *tan poderós* que el Baptista no es considerà digne *ni d'aguantar-li el calçat*. Cal que es noti!

Imitem Maria Immaculada: el «sí» donat a Déu quan l'Anunciació el ratificà constantment a la seva vida.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, la soca de Jessé tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor, i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'ossa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jessé que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

▶ Salm responsorial (71)

R. *Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.*

Déu meu, doneu al rei el vostre dret, / doneu al príncep la vostra rectitud. / Que governi amb justícia el vostre poble, / que sigui recte amb els humils. R.

Que el benestar floreixi als seus dies, / i mesos i anys abundi la pau. / Que domini d'un mar a l'altre, / des del Gran Riu fins a l'extrem del país. R.

Salvarà els pobres que reclamen, / els desvalguts que no tenen defensor. / S'apiadarà dels pobres i dels febles, / els salvarà de la mort. R.

Que es perpetui el seu nom, i duri com el sol. / Que les famílies del país, per beneir-se, / es valguin del seu nom; / que se'n valguin tots els pobles de la terra / per augurar-se la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escripures és per instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè, ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor. Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És d'ell, que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí".» Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la dextra ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dóna bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.»

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 11,1-10)

Aquel día, brotará un renuevo del tronco de Jessé, y de su raíz florecerá un vástago. Sobre él se posará el espíritu del Señor: espíritu de prudencia y sabiduría, espíritu de consejo y valentía, espíritu de ciencia y temor del Señor. Le inspirará el temor del Señor. No juzgará por apariencias ni sentenciará sólo de oídas; juzgará a los pobres con justicias, con rectitud a los desamparados. Herirá al violento con la vara de su boca, y al malvado con el aliento de sus labios. La justicia será cinturón de sus lomos, y la lealtad, cinturón de sus caderas.

Habitará el lobo con el cordero la pantera se tumbará con el cabrito, el novillo y el león pacerán juntos: un muchacho pequeño los pastoreará. La vaca pastará con el oso, sus crías se tumbarán juntas; el león comerá paja con el buey. El niño jugará con la hura del áspid, la criatura meterá la mano en el escondrijo de la serpiente. No harán daño ni estrago por todo mi monte santo: porque está lleno el país de la ciencia del Señor, como las aguas colman el mar.

Aquel día, la raíz de Jessé se eruirá como enseña de los pueblos: la buscarán los gentiles, y será gloriosa su morada.

▶ Salmo responsorial (71)

R. *Que en sus días florezca la justicia, y la paz abunde eternamente.*

Dios mío, confía tu juicio al rey, / tu justicia al hijo de reyes, / para que rija a tu pueblo con justicia, / a tus humildes con rectitud. R.

Que en sus días florezca la justicia / y la paz hasta que falte la luna; / que domine de mar a mar, / del Gran Río al confín de la tierra. R.

Él librará al pobre que clamaba, / al afligido que no tenía protector; / él se apiadará del pobre y del indigente, / y salvará la vida de los pobres. R.

Que su nombre sea eterno, / y su fama dure como el sol: / que él sea la bendición de todos los pueblos, / y lo proclamen dichosos todas las razas de la tierra. R.

▶ Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rm 15,4-9)

Hermanos: Todas las antiguas Escrituras se escribieron para enseñanza nuestra, de modo que entre nuestra paciencia y el consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que Dios, fuente de toda paciencia y consuelo, os conceda estar de acuerdo entre vosotros, según Jesucristo, para que unánimes, a una voz, alabéis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

En una palabra, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Quiero decir con esto que Cristo se hizo servidor de los judíos para probar la fidelidad de Dios, cumpliendo las promesas hechas a los patriarcas; y, por otra parte, acoge a los gentiles para que alaben a Dios por su misericordia. Así dice la Escritura: «Te alabaré en medio de los gentiles y cantaré a tu nombre.»

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 3,1-12)

Por aquel tiempo, Juan Bautista se presentó en el desierto de Judea, predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Éste es el que anunció el profeta Isaïas diciendo: «Una voz grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos"». Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y del valle del Jordán; confesaban sus pecados y él los bautizaba en el Jordán.

Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizara, les dijo: «¡Camada de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: "Abrahán es nuestro padre", pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toda el hacha la base de los árboles, y el árbol que no da buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí puede más que yo, y no merezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el bieldo en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga.»